

første, der havde samlet dette delte Rige — han havde ligesom en af de største norske Konger samlet det delte under sig —, hvori han sagde: Nye Skatter er ingen glad ved, vi ville søge at undgaa dem, men Balance maa vi have. Den højtærede Konseilspræsident tænkte altsaa endnu paa denne Festens Dag, at man maaske kunde undgaa nye Skatter. Nogle faa Dage efter udtalte han sig i et Interview med „Berliner Tageblatt“. Bladet har interviewet alle de vekslende Konseilspræsidenter, den højtærede Konseilspræsidents umiddelbare Forgænger og atter hans Formand igen. Der var altsaa intet underligt i, at den højtærede Konseilspræsident lod sig interviewe, — blot er det lidt underligt, naar man erindrer alle de Angreb, som min højtærede Sidemand (Zahle) var Genstand for, da han lod sig interviewe. Efter et Referat, der ikke er blevet bestridt, og som har været meget omtalt, sagde den højtærede Konseilspræsident: Der er ikke Tvivl om, at Danmark er i Stand til at bære disse Omkostninger — nemlig ved Militærlovene —, og der er stor Udsigt til, at Paalæget af nye yderligere Skatter vil kunne undgaaes. Altsaa den Dag var der stor Udsigt til, at nye Skatter kunde undgaaes. Og ved hele den Række festlige Møder, hvor den højtærede Konseilspræsident, der er en Mand, der uvilkaarlig fremkalder Fest omkring sig, og som næsten altid er festlig stemt — det er første Gang i disse Dage, synes jeg, at Feststemningen er ligesom ved at gaa af ham —, var han ude for at lade sig hylde som den store politiske Samler; ved en Række Skytteforeningsfester, Landforeningsfester og andre Fester lød der heller ikke noget som helst truende Ord om de Skatter, der skulde komme. Jeg ved ikke, om den højtærede Konseilspræsident mente, at blot den Omstændighed, at han var bleven Styret af Danmarks Rige, skulde virke, ligesom da Haakon den gode blev Styret af Norge, hvor alt begyndte at spire to Gange og forskellige andre Frugtbarhedsmirakler indtraadte, saa at alle sorte Skyer forsvandt, eller om den højtærede Finansminister blot ikke vilde kaste Skygge over disse Fester, men bevare saa længe som muligt Glansen over denne Samling, thi det var naturligvis egnet til at dryppe nogen Malurt i Festens Bæger, hvis man straks havde forstaaet, at denne Samling var en Samling om at tilvejebringe 16 Mill. Kr. nye Skatter paa den nemmeste Maade.

Ved Rigsdagssamlingens Begyndelse udtalte den højtærede Finansminister sig meget forsigtigt med Hensyn til, hvad Regeringen agtede at gøre. Ogsaa af disse forsigtige Udtalelser fra den højtærede Finansminister fik man det Indtryk, at han havde til Hensigt at tage Respit med Hensyn til Skattepaalægene saa længe som muligt. Der undslap den højtærede Trafikminister en Udtalelse, der direkte røbede det hele. Den højtærede Minister sagde nemlig, fremkaldt af en Udtalelse af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen): „Det er jo ganske rigtigt, som det ærede Medlem fra Ringkøbing sagde forleden Dag, at dette Spørgsmaal — Jernbanetakster — ikke direkte hænger sammen med Spørgsmaalet om en Finansbalance, men jeg havde alligevel tænkt mig, at det vilde være rettest at udsætte at fremkomme med et Forslag i den Retning, indtil et Forslag til Finansbalance ogsaa kom til at foreligge.“ Det har altsaa aabenbart efter denne Udtalelse været Regeringens Hensigt at vente med en Trafikbeskatning og antagelig ogsaa med de øvrige Forslag, indtil en samlet Finansplan forelaa. Den højtærede Trafikminister, der havde kørt noget for længe paa et gammelt Kort, var nu kommen ind i det rigtige Spor. Men hvad er det, der har forandret Stillingen? I nogen Henseende maa det vel siges at være Paavirkning fra Rigsdagen. Den højtærede Trafikminister røbede, at Paavirkningen var fremkommen ved, at det ærede Medlem fra Ringkøbing ligesom ogsaa andre Medlemmer, jeg tror ogsaa det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen), havde nævnt Ønskeligheden af straks at gaa til en Forhøjelse af Jernbanetaksterne. Det var vel atter Ønsket om at tage en Ting i to Tempi. Som allerede nævnt i Formiddags ønskede man, at Skatterne ikke skulde komme paa en Gang, men at man skulde se at komme over den første Mundfuld nu og saa tage den anden Mundfuld til Efteraaret.

Men jeg kunde tænke mig, at der ogsaa havde været en anden Grund, nemlig Hensynet til Udlandet. Den højtærede Finansminister førte for nylig en Debat med det ærede Medlem fra Langeland (Munch) om nogle Udtalelser, der vare fremkomne i det franske Blad „Le Temps“ i Anledning af, at den højtærede Finansminister havde udsendt en Rapport om Danmarks finansielle Tilstand. Denne Rapport havde, efter hvad „Le Temps“ meddelte, gjort et ret ugunstigt Indtryk.